

Sygn. akt IX W 2570/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Wojciech Kottik

Protokolant: sekr. sąd. Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela subsydiarnego J. J. (1)

po rozpoznaniu w dniach 8 września, 20 października, 22 listopada 2017 r. i 26 stycznia 2018 r. sprawy

J. F. (1)

syna R. i M. z d. S.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

w grudniu 2016 r., w O. przy ul. (...), od strony podwórka, kierując samochodem osobowo-terenowym marki D. D. nr rej. (...) parkując swój pojazd lub wyjeżdżając nim nie zachował należytej ostrożności uderzając w zaparkowany samochód osobowy marki R. (...) nr rej. (...) powodując jego uszkodzenie po czym oddalił się z miejsca zdarzenia

- tj. za wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym,

ORZEKA:

I. obwinionego **J. F. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw oraz art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych kosztami postępowania w łącznej kwocie 967,28 (dziewięćset sześćdziesiąt siedem i 28/100) złotych, w tym 767,28 (siedemset sześćdziesiąt siedem i 28/100) złotych tytułem kosztów opinii biegłego, 100,- (sto) złotych tytułem zryczałtowanych wydatków postępowania i 100,- (sto) złotych tytułem opłaty obciąża oskarżyciela posiłkowego J. J. (1);

III. na podstawie art. 118 § 2 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk oraz § 11 ust. 2 pkt 2 i § 17 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r., w sprawie opłat za czynności adwokackie zasądza od oskarżyciela posiłkowego J. J. (1) na rzecz obwinionego J. F. (1) kwotę 576,- (pięćset siedemdziesiąt sześć) złotych **tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez obwinionego z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie.**

UZASADNIENIE

Oskarżyciel posiłkowy J. J. (1) skierował wniosek o ukaranie J. F. (1) o to, że w grudniu 2016 r. w O. przy ul. (...), od strony podwórka, kierując samochodem osobowo – terenowym marki D. D. nr rej. (...) parkując swój pojazd lub wyjeżdżając nim nie zachował należytej ostrożności uderzając w zaparkowany samochód osobowy marki R. (...) nr rej.

(...) powodując jego uszkodzenie po czyn oddalił się z miejsca zdarzenia tj. o wykroczenie z art. 97 kw w zw. z art. 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

Samochód marki R. (...) jest własnością J. J. (1). Na co dzień pojazd użytkowany jest przez jego syna T. J. (1). W dniu 29.12.2016 r. pojazd użytkował J. J. (1) z uwagi na liczne zabrudzenia udał się na myjnię. Podczas mycia pojazdu ujawnił uszkodzenia na prawym boku nadwozia w postaci płytko zarysowanej na wysokości 61-63 cm powłoki listwy ochronnej na prawych tylnych drzwiach, płytko zarysowanej na wysokości 50-71 cm powłoki lakierniczej tylnej części poszycia prawych tylnych drzwi, płytko zarysowanej na wysokości 50-67 cm powłoki lakierniczej dolnej przedniej części poszycia prawego tylnego błotnika, płytko zarysowanej na wysokości 48-51 cm powłoki lakierniczej prawej bocznej części nakładki tylnego zderzaka oraz płytko zarysowanego na wysokości 40-45 cm poszycia osłony przeciwbłotnej (tzw. chlapacza) prawego tylnego koła. Udał się na ul. (...) w O. gdzie zwykle użytkujący samochód T. J. (1) parkuje go. J. J. dokonał oględzin okolicznych parkingów celem ustalenia, czy któryś z parkujących w pobliżu pojazdów nosi uszkodzenia mogące świadczyć o udziale w zdarzeniu z pojazdem R.. Ostatecznie J. J. przekazał pojazd synowi. W dniu 30.12.2016 r. na parkingu za budynkami ul. (...) który jest strefą ruchu pokrzywdzony ujawnił zaparkowany pojazd marki D. D. o nr rej. (...) którzy posiadał uszkodzenia prawego przedniego narożnika w postaci: płytkiego zarysowania powłoki lakierniczej poszycia prawego przedniego naroża nakładki przedniego zderzaka na wysokości 55-72 cm. Pokrzywdzony zawiadomił policję o zdarzeniu. Przybyłym na miejsce funkcjonariuszom wskazał pojazd D., którego kierujący mógł doprowadzić do zderzenia z pojazdem R.. Kiedy na miejscu oględzin pojawił się właściciel pojazdu D. obwiniony J. F. (1) oświadczył on policjantom, że to kierujący pojazdem R. uszkodził jego samochód. Wobec odmiennych wersji przedstawionych przez kierujących funkcjonariusze nie nakładali mandatów karnych kredytowanych.

Według oświadczenia J. J. do zdarzenia miało dojść na terenie parkingu samochodowego na podwórku posesji mieszkalnej za budynkiem (...) (...) – K. (...) w O.. Jest to strefa ruchu. Wjazd na parking możliwy jest od strony ul. (...) przez bramę budynku. Do zdarzenia miało dojść w okresie pomiędzy 8 a 29 grudnia 2016 r.

W przedmiotowej sprawie prowadzone było postępowanie wyjaśniające przez K. w O.. Po przeprowadzeniu niezbędnych czynności postępowanie zostało zakończone odstąpieniem od kierowania wniosku o ukaranie z uwagi na brak danych dostatecznie uzasadniających popełnienie czynu. Po pouczeniu o możliwości samodzielnego skierowania wniosku o ukaranie pokrzywdzony J. J. (1) skorzystał z tego uprawnienia i w dniu 03 sierpnia 2017 r. skierował do tutejszego Wydziału wniosek o ukaranie J. F. (1).

(dowody: kalkulacja naprawy szkody k. 4-9, zgłoszenie szkody k. 12, zdjęcie k. 16, płyta CD-R ze zdjęciami k. 21, informacja z A. k 42, k. 50, płyta CD-R ze zdjęciami z oględzin k. 52, wyjaśnienia obwinionego J. F. płyta z nagraniem rozprawy k. 37, k. 55, zeznania T. J. k. 37, zeznania P. P. płyta z nagraniem rozprawy k. 37, zeznania J. K. płyta z nagraniem rozprawy k. 37, zeznania Ł. D. płyta z nagraniem rozprawy k. 47, zeznania pokrzywdzonego J. J. płyta z nagraniem rozprawy k. 47, k. 55, opinia biegłego D. M. k. 69-80, zeznania biegłego D. M. płyta z nagraniem rozprawy k. 84, akta czynności wyjaśniających w sprawie (...),(...))

W toku przeprowadzonego postępowania obwiniony J. F. (3) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, że tylko on korzysta z samochodu D. D. i uszkodzenia jakie posiada jego pojazd ujawnił już 2-3 tygodnie przez świętami. Nie wie w jakich okolicznościach one powstały, bo mogły powstać zarówno na parkingu koło domu, ale również w innym miejscu. Potwierdził, że często parkuje na parkingu za budynkami (...) (...) - K. (...) gdyż mieszka w pobliżu. Zaznaczył, że nie zgłaszał tej szkody, gdyż jest ona niewielka i wypolerował uszkodzenia ręcznie. Ponadto wskazał, iż wysokości uszkodzeń ujawnione na obu samochodach różnią się. Dodatkowo na samochodzie pokrzywdzonego ujawniono jasne nanieśienia, a jego samochód ma dość ciemny kolor. Ponadto miał zarysować rzekomo pojazd pokrzywdzonego zderzakiem, a zderzak jest nielakierowany i jest (...) zatem nie jest możliwe aby tą częścią uszkodził pojazd R..

Okoliczności zdarzenia powstania uszkodzeń w pojeździe R. nie był w stanie wskazać także T. J. (1), który na co dzień użytkuje ten samochód, co więcej sam nawet nie zauważył, że one powstały. Zeznał że pozostawia samochód na różnych parkingach i nie jest w stanie stwierdzić gdzie mogło dojść do powstania tych uszkodzeń. Ponadto w okresie zimowym z uwagi na zabrudzenia pojazdu ciężko było je dostrzec. Podkreślił, że nie jest w stanie stwierdzić, czy to właśnie obwiniony dokonał uszkodzeń samochodu, który użytkuje.

Na brak dowodów wskazujących na sprawstwo obwinionego wskazuje również w swoich zeznaniach P. P. (2) funkcjonariusz Policji prowadzący postępowanie wyjaśniające. Zeznał on, że po przesłuchaniu świadków i zapoznaniu się materiałami sporządzonymi przez funkcjonariuszy na miejscu zdarzenia stwierdził, że brak jest podstaw do skierowania wniosku o ukaranie. Pokrzywdzony sam oświadczył, iż szukał świadków zdarzenia w okolicach parkingu jednak nikt się nie zgłosił. Na podstawie zdjęć także nie stwierdził aby na samochodzie R. znajdowały się naniesienia z lakieru pojazdu marki D.. Obwiniony zaprzeczał aby uszkodził pojazd R..

Policjanci wykonujący czynności na parkingu po zgłoszeniu pokrzywdzonego J. K. (2) oraz Ł. D. także nie byli w stanie jednoznacznie stwierdzić czy wskazane pojazdy uczestniczyły w jednym zdarzeniu drogowym. Ponadto Ł. D. zaznaczył, iż po przeprowadzeniu oględzin pojazdów ujawnił różnice co do wysokości uszkodzeń w obu pojazdach. Obaj kierujący uczestniczyli w przeprowadzanych oględzinach i nie mieli zastrzeżeń co do sposobu ich wykonania. Obaj podpisali protokoły oględzin.

Z uwagi na wątpliwości co do mechanizmu powstania uszkodzeń oraz udziału obu pojazdów w zdarzeniu Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego i techniki samochodowej D. M. (2). Biegły w opinii wskazał, iż po analizie uszkodzeń obu pojazdów ustalił, że część uszkodzeń ujawnionych w pojeździe R. mogła powstać w wyniku kontaktu z pojazdem D. – uszkodzenia drzwi tylnych oraz przedniej części tylnego błotnika. Natomiast część uszkodzeń znajdujących się tylnej części samochodu – tylna część błotnika i chlapacz z uwagi na brak korelacji wysokościowej nie mogły powstać w wyniku kontaktu z pojazdem D.. Biegły podkreślił, że na uszkodzeniach obu pojazdów nie ujawnił żadnych cech indywidualizujących te uszkodzenia, które wskazywałyby, iż z całą pewnością doszło do kontaktu tych pojazdów. W ocenie biegłego uszkodzenia pojazdu R. mogły powstać w kontakcie z każdym innym pojazdem D. lub innym samochodem podobnych gabarytów. Uszkodzenia nie mają cech wskazujących na to że powstały w wyniku kontaktu właśnie tych dwóch pojazdów. Biegły wskazał, iż nie znalazł na samochodzie D. uszkodzeń które mogły powstać w kontakcie z chlapaczem samochodu R. – gdyż pojazd D. na wysokości około 40 cm od podłoża nie ma umieszczonych elementów lakierowanych których kontakt z chlapaczem pojazdu R. spowodowałby naniesienia tam lakieru z pojazdu D.. Ponadto biegły wskazał, iż zbliżony mechanizm powstania takich uszkodzeń byłby także w sytuacji, gdy to pojazd R. przemieszczałby się a pojazd D. stał.

Sąd w pełni podzielił treść opinii biegłego D. M., ponieważ jest rzetelna i fachowa, biegły odpowiedział na pytania postawione przez Sąd i swoje stanowisko wyczerpująco uzasadnił w zeznaniach podczas rozprawy.

W przekonaniu Sądu przeprowadzone czynności dowodowe doprowadziły do jedynego wniosku, że brak jest w niniejszej sprawie jednoznacznych dowodów wskazujących, iż to właśnie obwiniony J. F. kierując pojazdem D. dokonał uszkodzeń pojazdu R.. Co więcej nie sposób bez wątpliwości ustalić nawet kiedy i dokładnie w jakim miejscu doszło do powstania tych uszkodzeń. Pokrzywdzony wskazał bardzo długi przedział czasowy w którym miały one powstać albowiem od 08 do 29 grudnia 2016 r. Zaznaczyć przy tym należy, iż pojazd ten użytkowany był nie bezpośrednio przez pokrzywdzonego ale głównie przez jego syna, który poruszał się nim na co dzień i pozostawiał na różnych parkingach bez nadzoru. Nie sposób również pominąć, iż był to okres przedświąteczny charakteryzujący się wzmożonym ruchem. Ze zgromadzonego materiału nie wynika także w jakich dokładnie okolicznościach i przy wykonywaniu jakich manewrów mogło dojść do powstania ujawnionych uszkodzeń. Na parkingu gdzie parkują oba samochody nie ujawniono żadnych śladów wskazujących, iż mogło dojść tam do zdarzenia drogowego. Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, a także treść art. 5 § 2 kpk, który ma także zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia, należało uznać, że powstałe w niniejszej sprawie wątpliwości, których pomimo starań nie

zdołano usunąć, są takimi, które należy rozstrzygać na korzyść obwinionego. Dlatego też Sąd uniewinnił obwinionego J. F. (1) od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Z uwagi na skierowanie wniosku o ukaranie przez oskarżyciela posiłkowego - subsydiarnego o kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 kpw oraz art. 13 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych i kosztami postępowania w kwotach - 767,28 złotych – koszty opinii biegłego, 100 złotych - zryczałtowane wydatki postępowania oraz 100 złotych opłaty – obciążył oskarżyciela posiłkowego. Ponadto na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 119 kpw w zw. z art. 616 § 1pkt. 2 kpk oraz § 11 ust. 2 pkt. 2 i § 17 pkt. 1 rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokacie Sąd zasądził od oskarżyciela posiłkowego J. J. (1) na rzecz obwinionego J. F. (1) kwotę 576 złotych tytułem zwrotu wydatków poniesionych przez obwinionego z tytułu ustanowienia obrońcy w sprawie.